

پرسش ۵۵: آیه‌ی «و اذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس....»

السؤال/ ۵۵: استیضاح عن الآیة: (وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمَنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا
أَنَّوْمِنْ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ) ([19]).

المرسل: ابراهیم رغیل

لطفاً در مورد این آیه روشنگری فرمایید: « و چون به آنان گفته شود شما نیز همانند مردمان ایمان بیاورید، می‌گویند: آیا ما نیز همانند بی خردان ایمان بیاوریم؟! آگاه باشید، آنان خود، بی خردانند در حالی که نمی‌دانند» ([20]).

فرستنده: ابراهیم رغیل

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدىين وسلم تسليماً.

هؤلاء هم العلماء غير العاملين ومدعوا العلم من الجهل والسفهاء ([21]).

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدىين وسلم تسليماً.

آنها علمای غیر عامل و مدعیان علم هستند که از جاهلان و سفیهان می‌باشند ([22]).

[19] - البقرة: 13.

[20] - بقره: 13.

[21] - من المعلوم أن الأمر يعود كما بدأ، كما قال الرسول محمد(ص)، وهذه الآية فسرها الأئمة (ع) في الذين اعتبروا على وصي الرسول محمد (ص) ووصفوا الذين آمنوا به بالسفهاء، فهي اليوم تنطبق على الذين يعترون على وصي الإمام المهدي ويصفون الذين آمنوا به بالسفهاء والسدج الذين لا يتمتعون بشيء من العلم، وإنهم في تكذيبهم لوصي الإمام المهدي (ع) يعتبرون أنفسهم حكماء أبناء، فهو لا ينطبق على آخر الأوصياء كما انطبق على أولهم (ع)، كما نقدم بيانه.

عن الإمام موسى بن جعفر (ع): (وإذا قيل لهؤلاء الناكثين البيعة، قال لهم خيار المؤمنين كسلمان والمقداد وعمار وأبي ذر: آمنوا برسول الله وبعلي الذي وقفه موقفه وأقامه مقامه، وأناط مصالح الدين والدنيا كلها به، فآمنوا بهذا النبي وسلموا لهذا الإمام وسلموا له. ظاهرة وباطنة، كما آمن الناس المؤمنون كسلمان والمقداد وأبي ذر وعمار، قالوا في الجواب لمن يفضون إليه، للهؤلاء المؤمنين؛ لأنهم لا يجسرون على مكافحتهم بهذا الجواب، ولكنهم يذكرون لمن يفضون إليهم من أهليهم الذين يتقوون بهم من المنافقين ومن المستضعفين، أو من المؤمنين الذين هم بالستر عليهم واثقون بهم، يقولون لهم: (أنؤمن كما آمن السفهاء) يعنيون سلمان وأصحابه لما أعطوا علياً خالص ودهم ومحض طاعتهم، وكشفوا رؤوسهم بموالة أولائه ومعاداة أعدائهم، حتى إن اضمحل أمر محمد (ص) طحطحهم أعداؤه وأهلكم سائر الملوك والمخالفين لمحمد (ص)، أي فهم بهذا التعرض لأعداء محمد (ص) جاهلون سفهاء، قال الله عزوجل: (أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ) الاخفاء العقول والآراء، الذين لم ينظروا في أمر محمد حق النظر فيعرفوا نبوته، ويعرفوا به صحة ما ناطه بعلي (ع) من أمر الدين والدين، حتى بقوا لتركمهم تأمل حجج الله جاهلين، وصاروا خائفين من محمد وذويه. ومن مخالففهم، ولا يؤمنون أن ينقلب فيهم تكون معه، فهم السفهاء حيث لا يسلم لهم باتفاقهم هذا لا محبة محمد والمؤمنين ولا محبة اليهود وسائر الكافرين؛ لأنهم به وبهم يظهرون لمحمد من مواليه وموالة أخيه علي (ع) ومعاداة أعدائهم اليهود والنصارى والتواصب كما يظهرون لهم من معاداة محمد وعلي (عليهما السلام)، ومعاداة أعدائهم وبهذا يقدرون أن نافقهم معهم كنافقهم مع محمد وعلي، ولكن لا يعلمون أن الأمر ليس كذلك، فإن الله يطلع نبيه على أسرارهم فيخسأهم ويلعنهم ويسقطهم) بحار الأنوار: ج 73 ص 147. (المعلق).

[22] - همان طور که رسول اکرم(ص) فرمودند این امر به همان صورت که شروع شده بود، باز خواهد گشت. ائمه(ع) این آیه را در مورد کسانی که علیه وصی رسول خدا(ع) اعتراض کردند و کسانی که به ایشان ایمان آورند را سفیه خواندند، تفسیر فرمودند و امروزه نیز این آیه بر کسانی که بر وصی امام مهدی(ع) اعتراض می‌کنند و خود را عاقل و حکیم می‌پندارند، اطلاق می‌گردد؛ این افراد همچون آن افراد می‌باشند چرا که قرآن زنده‌ای است که هرگز نمی‌میرد و بر آخرين اوصیا منطبق می‌گردد همان گونه که بر اولین آنها(ع) منطبق بود.

از امام موسی بن جعفر(ع) نقل شده است که فرمود: «**زمانی که برترین مؤمنان همانند سلمان، مقداد، ابوذر و عمار** به این عهدشکنان گفتند: به رسول خدا و به علی ایمان بیاورید که پیامبر او را در جایگاه خودش برانگیخت و مقام خودش را به او داد و تمام مصالح دین و دنیا را به او واگذار نمود؛ به این پیامبر ایمان آوری و تسلیم امر این امام گردید و در ظاهر و باطن او را اطاعت کنید، همانند افراد بالایمانی چون سلمان، مقداد، ابوذر و عمار، آنها به کسانی که پشت پرده موافقشان بودند پاسخ گفتند چرا که جرأت و جسارت پاسخ‌گویی آشکارا به این افراد بالایمان را نداشتند؛ بلکه به هم‌کیشان خود یعنی منافقین و

مستضعفینی که به آنها اعتماد داشتند و یا به مؤمنینی که در خفا با امام(ع) بودند ولی آنها به ایشان اعتماد داشتند، گفتند: «أَنْوَمْ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءِ» (آیا ایمان بیاوریم همان‌گونه که بی‌خردان ایمان آوردند؟!) و منظورشان سلمان و یارانش بود که فقط علی را اطاعت کردند و اطاعت‌شان فraigیر و همه‌جانبه بود؛ همان کسانی که برای دوستی با اولیاًیش و دشمنی با دشمنانش سر تراشیدند، تا هنگامی که امر محمد(ص) کمرنگ شد و دشمنانش آنها را از بین برند و سایر اُمرا و مخالفین محمد(ص) آنها را به هلاکت رساندند؛ به عبارت دیگر آنها خود سفیه و نادان بودند که به این ترتیب مورد تعرض دشمنان محمد(ص) قرار گرفتند و خداوند عزوجل می‌فرماید: «أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءِ» (آگاه باشید که آنها، خود، سفیه‌اند) ناقص عقل‌ها و کوته فکرهایی که در امر محمد آن‌گونه که شایسته است ننگریستند تا نبوّتش را بشناسند تا به این ترتیب صحّت و درستی آنچه به علی(ع) از امر دین و دنیا واگذار کرده بود را درک کنند و در شناخت و تأمل در حجت‌های الهی تا آنجا جا هل باقی ماندند که از محمد و همدم ایشان و همچنین از مخالفانشان، ترسان باقی ماندند، ایمان نمی‌آورند تا هلاک گردند؛ آری، آنها خود، نادان و سفیه‌اند چرا که با این نفاق‌شان تسليم امرشان نمی‌شوند، نه محبت و دوستی محمد و مؤمنان را به دست می‌آورند و نه دوستی یهود و سایر کفار را؛ زیرا آنها به او و ایشان، موالی و دوستی محمد(ص) و برادرش علی(ع) و دشمنی دشمنانشان از یهودی‌ها و مسیحی‌ها و ناصیبی‌ها را اظهار می‌نمایند و در عین حال به آنها نیز دشمنی نسبت به محمد و علی^c و دشمنی با دشمنانشان را ابراز می‌دارند و با آنها نیز نفاق پیشه می‌کنند همان‌گونه که نسبت به محمد و علی منافق هستند. در حالی که نمی‌دانند واقع امر چیز دیگری است؛ چرا که خداوند پیامبر خود را از اسرار آنها مطلع می‌نماید و آنها را مورد لعن و نکوهش قرار می‌دهد و نابودشان می‌کند». بحار الانوار: ج 73 ص 147.